

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl a vyhlásil v hlavním líčení konaném dne 18. září 2020 v Brně, v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Miloše Žďárského a přísedících Rudolfa Čejky a Drahomíry Bartoníkové

takto:

Obžalovaný

F.B., narozen XXXXX v XXXXX, státní občan XXXXX, trvale bytem XXXXX, t. č. ve vazbě ve XXXXX,

uznává se vinným, že

1. dne 2. 8. 2019 v době od 21:30 hod. do 21:54 hod. ve XXXXX, před recepcí penzionu XXXXX na ulici XXXXX, si stáhl kalhoty, uchopil svůj penis a masturboval, přičemž se díval na recepční B.P., narozenou XXXXX a jeho počínání dále sledovaly P.F., narozena XXXXX a K.S., narozen XXXXX, kteří po ulici procházeli, a v tomto počínání obžalovaný ustal a odešel až na výzvu K.S., když uvedeného jednání se dopustil i přesto, že byl již rozsudkem Okresního soudu ve Znojmě ze dne 27. 6. 2019 pod spisovou značkou 21T 56/2019 odsouzen pro spáchání přečinu výtržnictví dle § 358 odstavec 1 trestního zákoníku, k peněžitému trestu ve výměře 20 denních sazeb po 250 Kč, tedy celkem 5 000 Kč,

2. dne 29. 8. 2019 v době od 14:45 hod. do 14:50 hod. ve XXXXX, nedaleko pěšiny spojující ulici XXXXX, ulici XXXXX a ulici XXXXX, v prostoru u kotelny bývalého hotelu XXXXX oslovil zde procházející nezletilé dívky N.N., narozenou XXXXX, E.B., narozenou XXXXX a P.K., narozenou XXXXX, slovy „chcete vidět pindíka?“ a nezletilým dívkám ukázal obnažený penis a poté, když tyto začaly utíkat pryč, využil zakopnutí nezletilé E.B., tuto doběhl, lehl si na ni, držel ji, aby nemohla utéct a přes oblečení na ní zezadu prováděl kopulační pohyby, avšak poté, co na něj nezletilá N.N. začala křičet, svého jednání zanechal a utekl,

příčemž uvedeného jednání se dopustil i přesto, že byl již rozsudkem Okresního soudu ve Znojmě ze dne 27. 6. 2019 pod spisovou značkou 21T 56/2019 odsouzen pro spáchání přečinu výtržnictví dle § 358 odstavec 1 trestního zákoníku, k peněžitému trestu ve výměře 20 denních sazeb po 250 Kč, tedy celkem 5 000 Kč,

tedy

- veřejně a na místě veřejnosti přístupném se dopustil hrubé neslušnosti a uvedený čin spáchal opětovně (v bodech 1, 2),
- jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a takový čin spáchal na dítěti mladším patnácti let (v bodě 2),

čímž spáchal

- přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku (v bodech 1, 2),
- zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku (v bodě 2)

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 3 trestního zákoníku, za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání

8 (osmi) roků.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu odnětí svobody zařazuje do **věznice se zvýšenou ostrahou**.

Podle § 80 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest vyhoštění na dobu **neurčitou**.

Podle § 99 odst. 2 písm. a), odst. 4 trestního zákoníku se obžalovanému **ukládá ochranné léčení** sexuologické ve formě ústavní.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená E.B., narozena XXXXX, odkazuje se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Dokazováním provedeným v hlavním líčení byl zjištěn následující skutkový děj.
2. Pod bodem 1 obžalovaný F.B. konal tak, že v čase a místě zde uvedeném masturboval před B.P. a současně přítomnými P.F. a K.S., přičemž takto činil nejen veřejně, ale i na místě veřejnosti přístupném, a to opakovaně, neboť pro obdobné jednání byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu ve Znojmě ze dne 27. 6. 2019 pod sp. zn. 21 T 56/2019.
3. Pod bodem 2 se obžalovaný v čase a místě ve výroku uvedeném dopustil toho, že oslovil tři nezletilé dívky, obnažil před nimi svůj penis a poté, když se dívky daly na útěk, dohnal jednu z nich, nezletilou E.B., a poté, když upadla, ji zalehl, držel ji a přes oblečení na ní zezadu předváděl kopulační pohyby do chvíle, nežli se poškozené podařilo utéct a takto činil (pokud jde o popsání odhalování), přestože byl výše uvedeným rozsudkem Okresního soudu ve Znojmě pro obdobné jednání již odsouzen.
4. Výše uvedené skutečnosti soud zjistil z výpovědi obžalovaného, výslechem svědků B.P., Z.Č., O.P., K.S., P.F. a L.V., výslechem znalkyně v oboru zdravotnictví, odvětví sexuologie, čtením svědeckých výpovědí P.Č., M.J., R.T., E.B., P.K., N.N. a dále došlo k předložení spisového materiálu stranám k nahlédnutí.
5. Obžalovaný F.B. (č. l. 64) uvedl k bodu 2, že je pravdou, že močil a několik děvčat ho vidělo, ale s tím nic nemůže dělat, protože má nemocnou prostatu. Močil proto, že si dal v restauraci XXXXX tři piva a za restaurací se potom vymočil a nic jiného nedělal. V rámci své další výpovědi (č. l. 80-

81) uvedl, že „příští rok“ v České republice ani nebyl, ale na Slovensku a nemohl se tedy skutku dopustit. Ve své další výpovědi (č. l. 87) doplnil, že když močil za restaurací XXXXX, tak na něho křičela nějaká paní, aby odešel, čemuž vyhověl a k dalšímu bodu obvinění uvedl, že šel kolem penzionu a potřeboval na záchod, ale bylo zavřeno a vymočil se tam tedy na zem. Není pravda, že by masturboval, pouze močil. V další své výpovědi (č. l. 89) uvedl, že když se stal ten skutek u restaurace XXXXX, tak u toho vůbec nebyl, neboť byl v práci a pak šel na ubytovnu, a tudíž tam ani žádné holky nepotkal a k dalšímu skutku uvedl, že když byl u kamaráda, od něhož následně odcházel, tak se u tohoto penzionu skutečně vyčůral, ale nemasturboval. V řízení před soudem (č. l. 393-394) zopakoval, že u penzionu XXXXX byl, ale pouze se tam vyčůral a nic jiného neudělal, ale následně uvedl, že vlastně u toho penzionu nebyl, neboť slůvkem „tam“ rozuměl, že byl ve městě XXXXX a kde je penzion XXXXX, vůbec neví. K dalšímu bodu uvedl, že ví, kde je hotel XXXXX, ale nebyl tam a ani nepije alkohol. Ta děvčata, před nimiž se měl údajně dopouštět žalovaného jednání, nikdy neviděl. Dále obžalovaný poopravil svou předchozí výpověď (č. l. 409) tak, že pokud v předchozí výpovědi uváděl termín „příští rok“, tak tím rozuměl „minulý rok“.

6. Z výpovědi svědkyně E.B. (č. l. 90-95) se podává, že byla společně s P.K. a N.N. na hřišti, kde viděly za hotelem XXXXX nějakého chlapa, který na ně koukal. Měl oranžové tričko a krat'asy. Stál tam vzadu za hotelem XXXXX u stromů a asi čůral a pak se k nim otočil a ukázal jim obnažené pohlaví. Ony reagovaly tak, že začaly utíkat a on je honil. Jí se ale nepodařilo utéct, neboť spadla a on si na ni sedl. Následně nezletilá svědkyně za pomoci loutek, které měla v rámci výslechu k dispozici, demonstrovala postavení jejich těl tak, že položila loutku dívky do pokleku a loutku chlapce čelem k zádům dívky ve snaze tuto objímat. V rámci další výpovědi svědkyně uvedla, že ji ale nedržel a posadil se jí na zadek. Rovněž odmítla, že by se na ní obžalovaný nějak pohyboval. Pokud jde o to, jak se ocitla na zemi, myslí si, že ji obžalovaný shodil. Asi po minutě z ní slezl sám a utekl pryč. Když na ní seděl, měla pocit, že cítí jeho penis a poté zjistila, když odešel, že má mokrý zadek.
7. Svědkyně P.K. (č. l. 106-111) uvedla, že byla s E.B. a N.N. na hřišti, kde se na ně ten chlap díval, a potom stál u stromu, možná tam čůral. Potom je oslovil, aby šly blíž a zeptal se jich, jestli nechťejí ukázat pindíka. Ony se v tu chvíli rozběhly, ale E. měla bačkory a zakopla, nebo ji on shodil na zem, to už si nepamatuje. Když jim ukazoval pindíka, tak si předtím stáhnul krat'asy, a když za nimi potom utíkal, krat'asy si natáhl zpět. Když jim ukazoval pindíka, má dojem, že si na něho jednou rukou sahal. Pokud uvedla, že E. zakopla, tak toto slyšela od N. Když ležela E. na zemi, on si vysvlékal svoje krat'asy na boku těla, přičemž byl obličejem k zádům E. Ona stále odstrkovala jeho ruce a on ji druhou rukou držel za bok. Když toto sledovala, byla ale hodně daleko. E. u toho jakoby klečela. Potom na něho N. zakřičela a on se zvedl a utekl. Potom si všimla, že E. byla jakoby počůraná, byla mokrá. On měl oranžové tričko s nějakým černým nápisem a šedé krat'asy.
8. Svědkyně N.N. (č. l. 116-121) uvedla, že byla s E.B. a P.K. na hřišti a chodil tam nějaký chlap. Když šly kolem zadní části hotelu XXXXX, tak sál u stromu a čůral. Když procházeli kolem, řekl jim, ať jdou k němu a zeptal se, zda chtějí vidět pindíka. Ony začaly utíkat, ale E. zakopla, protože měla pantofle, a spadla a on ji dohonil. Pak to vypadalo, jako kdyby s E. souložil, ale oba byli normálně oblečení. On měl oranžové tričko s nějakým černým nápisem a šedé krat'asy. Když se jí zeptal, zda chtějí vidět pindíka, tak jim ho i ukázal, přičemž svědkyně demonstrovala tuto situaci tak, že na panence chlapce stáhla trenýrky těsně pod přirození. Když na E. ležel, dělal jakoby kliky. Pokud jde o způsob, jak se dostala E. na zem, sama jim potom řekla, že zakopla. Když ležel na E., neví, zda měl přirození venku, neviděla to. E. se snažila utéct, celé to trvalo asi minutu a ona mu potom řekla, ať odejde a on odešel. Pohyby, které obžalovaný dělal, svědkyně ukázala na loutce tak, že loutka chlapce jakoby narážela do loutky děvčete v pánevní oblasti.
9. V rámci prováděné rekognice (č. l. 122-128) nezletilá N.N. uvedla, že tomu muži, o kterém mluvila, se nejvíc podobá osoba na fotografii č. 1 (obžalovaný F.B.) a může vyloučit osoby pod č. 2, 3, 4, 5. Mohl by to být ale také muž pod č. 6 (M.S.). Na závěr se svědkyně ustálila v názoru, že takový

pohled, jaký vykazuje osoba na fotografii č. 1 (obžalovaný), pachatel neměl a tak to bude asi ta šestka, ale neví to na 100 %.

10. Svědék Z.Č. (č. l. 134-137, 395) uvedl, že v srpnu 2019 mu telefonovala recepční z penzionu XXXXX a rozrušeným hlasem mu sdělila, že se k ní dobývá na recepci muž s odhaleným přirozením, aby jí přišel na pomoc. Než se tam dostal, muž byl pryč, potkal ale pana S. a zavolali městskou policii.
11. Svědék P.Č. (č. l. 139-142) jako dozorčí služba Městské policie XXXXX uvedl, že 2. 8. 2019 kolem 21:30 hod. přijal telefonické oznámení K.S. týkajícího se muže se staženými kalhotami a ve 21:50 hod. volal další oznamovatel Z.Č. v tomtéž smyslu. Hlídka městské policie vzala vozidlo a vyrazila na místo a muže následně skutečně našla, když měl stažené kalhoty a v ruce držel svůj penis. On členem hlídky nebyl a muže tedy neviděl.
12. Svědčyně P.F. (č. l. 143-144, 397) uvedla, že když byla v roce 2019 se svými svěřenci na plaveckém kempu ve XXXXX, v penzionu XXXXX, potkala u penzionu XXXXX muže tmavší pleti ve věku asi 20 let, bez trička a s rozepnutými kalhotami. Ruce měl v rozepnutých kalhotách v oblasti přirození a „honil si ho“. Následně to sdělila svému kolegovi K.S., a když se s ním vypravila zpět na místo, které je hned bezprostředně u penzionu XXXXX (4-5 metrů), byl tam ten muž stále a odešel, až když ho K.S. vyzval.
13. Svědék M.J. (č. l. 145-148) uvedl, že dne 2. 8. 2019 po přijetí oznámení na Městskou policii ve XXXXX byl členem hlídky, která vyrazila do terénu a s kolegou T. toho muže našli na ulici XXXXX, kde stál se staženými kalhotami a s rukou v rozkroku a zajistili ho.
14. Svědčyně B.P. (č. l. 150-153, 394-395) uvedla, že v létě 2019 asi kolem 20:00 hod., když měla službu na recepci penzionu XXXXX, si všimla u dveří do penzionu cizího muže, jak si sundává kalhoty a onanuje. Stál přitom těsně pod schody, které vedou do penzionu, a během toho se na ni díval. Poté přistoupil ke dveřím recepce, zkusil kliku, a když zjistil, že je zamčeno, stál před dveřmi ještě pár minut. K osobě obžalovaného uvedla, že tohoto poznává podle obličeje jako popisovaného pachatele.
15. Svědék O.P. (č. l. 160-163, 395-396) uvedl, že je spolupracovníkem obžalovaného, který založil firmu XXXXX, když předmětem činnosti jsou výkopové a bourací práce. Firma sídlila ve XXXXX a tam zůstával také obžalovaný, když domů nejezdil. Obžalovaný mu přišel jako normální, slušný kluk a nikdy mu nepřišlo, že by měl zájem o malé dívky.
16. Svědék K.S. (č. l. 164-167, 396-397) uvedl, že v srpnu 2019 spatřil u vchodu do penzionu XXXXX stát muže bez trička a s kalhotami nad kolena, který držel v ruce svůj penis a onanoval. Zakřičel na něj, on se lekl a utekl. Recepční mu řekla, že měla zamčeno, že se na ni dobýval a vypadala polekaně. Svědek obžalovaného poznal jako pachatele, jehož jednání popsal.
17. Svědék R.T. (č. l. 169-172) uvedl, že 2. 8. 2019 vykonával hlídku s kolegou M.J. a po oznámení našli na ulici XXXXX ve XXXXX muže, který měl kalhoty „na půl žerdi“ a tohoto zajistili. Muž jim řekl, že tam močil, ale on v okolí žádnou louži neviděl. Myslí si, že pozná, když muž močí nebo provádí masturbaci, ale on nemočil.
18. Svědčyně L.V. (č. l. 174-177, 397-398) uvedla, že v posledním týdnu v srpnu nebo prvním týdnu v září 2019 za ní přiběhli N.N., P.K. a E.B. v době kolem 14-15 hodin, spíš bylo k těm 15 hodinám. Křičely, že potkaly úchyla, který jednu z nich počůral, a ona skutečně na E. viděla mokrou skvrnu na krat'asech. Holky jí řekly, že u cesty stál úchyl, že tam něco pokřikoval, asi čůral, držel svůj penis v ruce a prý, ať jdou za ním, že jim ho ukáže. Potom je začal honit, a zatímco P. s N. utekly, E. pováhl na zem, zalehl ji a začal na ní provádět kopulační pohyby. Takhle to holky přímo nenazvaly, ale ukázaly jí, jaké pohyby dělal. V důsledku toho, že pak na něho N. křičela, tak z E. slezl a utekl. N. a E. jí pak řekly, že byl takovej tmavej a že to byl nějaký cikán, a že mluvil, jako by byl dement. O tom, že by ten muž E. vysvlékal, se nezmínila žádná z nich.

19. Z výpovědi znalkyně v oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie (č. l. 399) se v souladu s písemně vypracovaným znaleckým posudkem (č. l. 239-248) podává, že obžalovaný F.B. trpí poruchou sexuální preference typu atypického exhibicionismu s rysy patologické sexuální agresivity, aniž by bylo možno uzavřít jednoznačně, zda je u obžalovaného přítomna rovněž pedofilní preference. U obžalovaného byla prokázána výrazně narušená schopnost diferencovat věk u ženského pohlaví. V inkriminovaném období se obžalovaný nacházel nejvýše ve stavu prosté alkoholové opilosti lehkého stupně, forenzně nevýznamné. Jeho schopnost rozpoznat protiprávnost jednání byla plně zachována, ale jeho schopnost své jednání ovládat byla podstatně snížena v důsledku poruchy sexuální preference výše zmíněné. Z medicínského hlediska je obžalovaný nebezpečný svému okolí pro riziko recidivy sexuálně patologického jednání, a to nejenom dospělým ženám, ale i nezletilým dětem a jsou dány důvody pro ochranné léčení sexuologické. V rámci doplnku znaleckého posudku, jenž byl za souhlasu stran přečten (č. l. 414) znalkyně upřesnila, že schopnost obžalovaného diferencovat věk u ženského pohlaví je výrazně narušena a tedy podstatně snížena, nikoli však úplně vymizelá, když toto podstatné snížení se týká pouze ovládacích schopností obžalovaného, nikoli však rozpoznávacích schopností, neboť jeho rozumové schopnosti, byť podprůměrné až hraniční, jsou dostatečné pro to, aby mohl rozpoznat protiprávnost svého jednání. Podstatné snížení výše popsané se blíží asi 50 %.
20. Z důkazů provedených ve smyslu ustanovení § 213 odst. 1 trestního řádu je třeba zmínit zejména na č. l.
- 7-20 – protokol o ohledání místa činu pod bodem 2, včetně fotodokumentace,
 - 25 – protokol o trestním oznámení,
 - 28-31 – fotodokumentace,
 - 84-85 – protokoly o vydání věcí,
 - 101 – prohlášení matky poškozené E.B.,
 - 126-128 – fotodokumentace,
 - 226 – úřední záznam,
 - 229-230 – odborné vyjádření v oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika,
 - 231 – úřední záznam,
 - 253-270 – protokol o prověrce na místě, včetně fotodokumentace,
 - 288 – lékařská zpráva,
 - 290-293 – lékařské zprávy,
 - 313-315 – notářský zápis.
21. Při hodnocení výše uvedených důkazů provedených v hlavním líčení a při jejich zvážení jednotlivě i v jejich souhrnu, včetně obhajoby obžalovaného, dospěl soud k následujícím závěrům.
22. Při vědomí, že z výpovědi obžalovaného žádný důkazně použitelný závěr učinit nelze, neboť tento svoji výpověď v průběhu času vícekrát změnil a v zásadě odmítá, že by se dopustil jakéhokoliv jednání jemu kladeného za vinu, vycházel soud ze svědeckých výpovědí, znaleckých posudků a listinných důkazů následovně.
23. Pod bodem 1 tohoto rozsudku je vina obžalovaného zdokladována výpověďmi svědků B.P., P.F. a K.S., kteří obžalovaného shodně usvědčují z toho, že stál před penzionem XXXXX a masturboval. Výpověď svědkyně B.P. je dále podepřena výpovědí svědka Z.Č., který uvedl, že aniž by viděl obžalovaného masturbovat, může potvrdit, že v předmětném období obdržel telefonát B.P. v tom smyslu, že se k ní do recepce dobývá muž s odhaleným přirozením a potvrdil, že tato byla v průběhu rozhovoru rozrušená. Z výpovědi svědka P.Č. se podává oznámení K.S. na dozorcí službu Městské policie XXXXX ohledně jednání obžalovaného a z výpovědí svědků M.J. a R.T. se podává zadržení obžalovaného jimi jako strážníky Městské policie XXXX již mimo místo činu, avšak v podobné situaci, která je mu kladena za vinu pod bodem 1, kdy oba svědci tohoto zastihli na ulici XXXXX ve XXXXX v momentě, kdy se ukájel. Místo činu je zachyceno v rámci fotodokumentace na č. l. 28-31. Pokud jde o časové období, v němž se obžalovaný jednání popsaného pod bodem 1 dopustil, pak k tomuto dospěl soud z výpovědí zejména K.S. a Z.Č., a to

ve spojení s protokolem o trestním oznámení (č. l. 25), z něhož se podává, že v čase 21:30 hod. přijala Městská policie XXXX oznámení K.S. týkající se podezřelého chování neznámého muže, který se dívá lidem do oken a má stáhnuté kalhoty a v čase 21:54 hod. přijala druhé telefonické oznámení, tentokrát Z.Č., který oznámil jednání popisované pod bodem 1 tohoto rozsudku a je tedy zřejmé, že přibližně v tomto časovém úseku se toto jednání také odehrálo.

24. Z jednání pod bodem 2 tohoto rozsudku je obžalovaný usvědčován zejména výpovědí tří nezletilých děvčat E.B., P.K. a N.N., které se ve svých výpovědích shodly na tom, že v místech označených protokolem o ohledání místa činu, náčrtem a pořízenou fotodokumentací (č. l. 7-20) registrovaly v předmětném období podezřelého muže, který ve chvíli, kdy kolem něho procházely ve vzdálenosti přibližně dvou metrů, stál zády k nim čelem ke stromu, takže budil dojem, že močí a v jednu chvíli se otočil čelem k nim a ukázal jim svůj obnažený penis. Z výpovědí N.N. a P.K. se navíc podává, že předtím, než se muž před nimi odhalil, řekl jim: „Chcete vidět pindíka?“, a přestože E.B. o takto položené otázce ve své výpovědi nic neuvedla, má soud uvedené oslovení za prokázané, neboť s výpovědí uvedených dvou nezletilých svědkyň koresponduje i výpověď svědkyně L.V., která uvedla, že s děvčaty hovořila bezprostředně po této události a mj. od nich slyšela, že se jich muž zeptal: „Chcete ho vidět? Já vám ho ukážu.“ Z výpovědí všech svědkyň se dále podává, že tyto reagovaly útekem a následně onen muž využil zakopnutí E.B., kterou doběhl, a tuto zezadu zalehl a poté si na ni sedl tak, že tato klečela či ležela obličejem k zemi. Z výpovědí svědkyň N.N. a P.K. se dále podává, že v této pozici onen muž E.B. přidržoval tak, aby nemohla utéct a na této prováděl kopulační pohyby. Takové závěry vzal soud za prokázané, přestože se stejným způsobem, jako uvedené svědkyně, E.B. nevyjádřila, když tato konkrétně uvedla, že ji pachatel nedržel a rovněž odmítla, že by se na ní nějak pohyboval, neboť opačné svědectví obou přihlížejících svědkyň P.K. a N.N. v tomto ohledu je navzájem zcela ve shodě, a pokud jimi takto uváděné události svědkyně E.B. nesdílí, tak si situaci soud nevysvětluje tak, že by ostatní dvě svědkyně lhaly, nýbrž tak, že svědkyně E.B. byla v daném okamžiku oproti zbývajícím dvěma přihlížejícím v situaci přímo napadené oběti a nemusela tudíž situaci vnímat přesně, když její vnímání mohlo být popisovaným fyzickým napadením ze strany dospělého člověka rozostřeno, zvláště pak když v dané situaci neměla s obžalovaným přímý vizuální kontakt a popisuje pouze to, co se dělo za jejími zády.
25. Pokud pak jde o prokázaný závěr vyjádřený ve výroku v tom smyslu, že se obžalovaný na poškozené ukájel formou kopulačních pohybů, pak v tomto ohledu vycházel soud výhradně z výpovědi svědkyně N.N., která tento okamžik popsala ve dvou různých fázích své výpovědi, kdy nejprve uvedla, že to poté, co ji dohonil a ona spadla, vypadalo, „jako kdyby s E. souložil“ a v další části výpovědi uvedla, že když „na E. ležel, dělal jakoby kliky“. Přestože podobnou výpověď nepodala svědkyně P.K., vysvětluje si takový závěr soud tak, že tato, jak sama uvedla, sledovala situaci z velké vzdálenosti (neboť utekla ze všech tří děvčat nejdál) a k dotazu, zda viděla, že by dělal pachatel nějaké pohyby, uvedla: „Neviděla, to bylo strašně rychlý.“ Z výše uvedeného vyjádření vyplývá, že je tedy otázkou, zda vůbec v době, kdy kopulační pohyby na těle E.B. obžalovaný prováděl, byla k situaci otočena čelem, aby tuto vnímala. Pokud soud uzavřel, že takto činil obžalovaný oblečený, pak přestože svědkyně P.K. uvedla, že „když ležela E. na zemi, tak on si vysvlékal svoje krat'asy na boku těla,“ takovou situaci svědkyně N.N. nepotvrdila, když zdůraznila, že oba byli v této situaci normálně oblečení. V tomto směru čerpal soud i z výpovědi svědkyně L.V., která bezprostředně po napadení nezletilých jejich verzi vyslechla a uvedla, že o tom, že by pachatel E. vysvlékal, se žádné z děvčat nezmínilo. Naopak svědkyně uvedla, a podpořila tak výše uvedený názor, že z toho, co jí následně všechna děvčata povídala, vyplynulo, že poté, co pachatel E. povalil na zem, na ní prováděl kopulační pohyby, a i když to takto děvčata přímo nenazvala, ukázala jí, jaké pohyby dělal. Pokud soud ustálil skutkový děj tak, že obžalovaný využil zakopnutí E.B., aby tuto doběhl a konal, jak popsáno výše, pak přestože E.B. uvedla: „Myslím, že mě shodil,“ či „on do mě asi trošku drcnul“, v další části své výpovědi uvedla: „Myslím, že tam byl kámen a já jsem o něj zakopla“ (č. l. 94), není část výpovědi této svědkyně, z níž by mohlo vyplývat,

že tuto shodil na zem obžalovaný, žádným jiným důkazem podepřena, právě naopak, ostatní dvě svědkyně na místě přítomné uvedly, že upadla sama.

26. Velmi podstatné pro ztotožnění obžalovaného s pachatelem pod bodem 2 je popis oblečení, které na sobě pachatel v době skutku měl, tak, jak toto popsaly svědkyně P.K. a N.N., tedy v tom smyslu, že měl oranžové tričko s nějakým černým nápisem a šedé krat'asy, přičemž naprosto shodné oděvní součásti, tedy 1 ks pánských šedohnědých krat'asů a 1 ks trička oranžové barvy s nápisem Lee Cooper 1908 obžalovaný dne 19. 9. 2019 vydal (č. l. 84) a tyto oděvní svrsky jsou přílohou spisu. Přestože se obžalovaný ke spáchání skutku nedoznal, přesto v rámci některých částí své výpovědi se vyjádřil tak, že vlastně připouští částečně verzi tří nezletilých děvčat, když na č. l. 64verte uvedl: „Močil jsem a je možné, že mě viděla nějaká holka“ a na č. l. 87 dále uvedl mj.: „Byl jsem na pivu v XXXXX, dal jsem si tři piva, šel jsem za XXXXX a vymočil se a tam na mě křičela paní,“ a přestože osoba, která na obžalovaného měla křičet ve smyslu jeho výpovědi, ztotožněna nebyla (viz úřední záznam na č. l. 350, z něhož se podává, že obžalovaný zřejmě zaměňuje dvě časově i skutkově odlišné situace), je z těchto úryvků jeho výpovědi patrné, že ví, kde se předmětný prostor nachází i to, že v souladu s výpovědí nezletilých v těchto prostorách močil a že ho nějaká holka viděla, ale zejména, že „je pravda, že se vymočil a několik děvčat ho vidělo“, jak uvedl ve své výpovědi na č. l. 64.
27. Pokud jde o protokol o prověrce na místě ve smyslu ustanovení § 104e trestního řádu (č. l. 253-270), pak pokud jde o výpověď, kterou zde prověřovaný F.B. učinil a v níž doznává přítomnost na místě činu i setkání s nezletilými děvčaty ve chvíli, kdy močil, pak tato je procesně nepoužitelná, když usnesení o zahájení trestního stíhání bylo jmenovanému doručeno až 22. 11. 2019 (č. l. 34-35) a zmíněný protokol pochází již ze dne 19. 9. 2019, nicméně pokud jde o fotodokumentaci pořízenou v rámci uvedeného protokolu (č. l. 266-270), pak tato ve spojení s protokolem o vydání věci (č. l. 84) svůj důkazní význam má, neboť z této je patrný charakter oblečení náležejícího obžalovanému, když tento, tak jak se podává z fotografií na č. l. 266-269, jakož i z věcné přílohy spisu, naprosto koresponduje s vyjádřením všech tří nezletilých děvčat.
28. Přestože ze svědectví nezletilých děvčat se popis pachatele podává do jisté míry odlišně, např. pokud jde o výšku pachatele, přesto nakonec po doplňujících dotazech z výpovědi všech tří svědkyň vyplynulo, že pachatel byl spíš menší postavy, rozdíly jsou rovněž v barvě vlasů, když svědkyně uvedly barvu hnědou, přestože obžalovaný má vlasy černé a v případě barvy pleti, na rozdíl od zbývajících svědkyň, uvedla P.K., že měl pleť takovou světlou, přestože pleť obžalovaného je spíš tmavší, přesto se jedná v případě osob ve věku od 10 do 12 let o popis pachatele, který osobu obžalovaného spíš vystihuje, nežli naopak. Pokud pak jde o závěry rekonice (č. l. 122-125), pak N.N. v rámci fotodokumentace (č. l. 126-128) uvedla nejprve, že pachateli se nejvíc podobá muž pod č. 1, tedy obžalovaný, ale následně s odůvodněním, že pachatel neměl takový pohled, jako muž na fotografii, označila za muže, který se „hrozně podobá pachateli“ osobu pod č. 6 (M.S.). Výsledky rekonice lze vyložit tak, že svědkyně vyloučila z šesti osob čtyři jako možné pachatele, přičemž mezi zbývajícími dvěma, kteří se pachateli mohou podobat, zmínila i osobu obžalovaného, avšak je třeba zdůraznit to, co je prohlídkou fotodokumentace na č. l. 127 patrné na první pohled, že skutečně osoba obžalovaného pod č. 1 je osobě pod č. 6, tedy M.S. velmi výrazně podobná a lze tak uzavřít, že svědkyně nepoznala sice obžalovaného s jistotou, když v konečné fázi úvah zvolila za pravděpodobnější osobu odlišnou od obžalovaného, přesto, a opět s důrazem na nízký věk svědkyně, výsledek rekonice obžalovaného spíše usvědčuje nežli naopak. Dalším z nepřímých důkazů spíše již okrajovější kategorie je shoda části výpovědi N.N., která bezprostředně po fyzickém útoku toho muže na E.B. řekla, že pachatel smrděl (č. l. 120), přičemž tato na první pohled zanedbatelná a nepodstatná okolnost získává na významu s ohledem na závěry znalkyně, která při osobním vyšetření obžalovaného konstatovala, že tento je „silně hygienicky zanedbán a zapáchá“ (č. l. 245).
29. Konečně do důkazní situace pod bodem 2, tak jak tuto vyhodnotil soud, spadají i závěry výpovědi znalkyně v oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, která uvedla, že obžalovaný trpí

poruchou sexuální preference typu atypického exhibicionismu s rysy patologické sexuální agresivity, přičemž popis skutku pod bodem 2 takové poruše naprosto odpovídá.

30. Všemi svědkyněmi na místě činu přítomnými, jakož i svědkyní L.V. se podává, že po ukončení napadení E.B. zůstala na jejích krátkých kalhotách, které měla na sobě, skvrna (viz fotodokumentace na č. l. 18), a přestože z výpovědí děvčat či svědkyně V. se lze dohadovat o původu a charakteru oné skvrny, tedy zda jde o moč či sperma, zkoumáním v této oblasti nebyla otázka zodpovězena, neboť z úředního záznamu na č. l. 226 a 231, ve shodě s odborným vyjádřením v oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetiky (č. l. 229-230), se podává, že na předmětných krátkých kalhotách, jakož ani na dalších oděvních svrscích E.B. nebyly nalezeny stopy po tělních tekutinách, krom kalhotek poškozené, kde z vnitřní části v oblasti styku s genitáliemi je světle žlutá tečka ve tvaru špendlíkové hlavičky a lze tak uzavřít, že znaleckým zkoumáním nebylo zjištěno, že by se na oděvních svrscích poškozené nacházela mužská moč.
31. Pokud jde o časové vymezení skutku pod bodem 2, pak soud vycházel ze záznamu o přijatém oznámení L.V. (č. l. 5), z protokolu o trestním oznámení L.V. (č. l. 6) a z výpovědi svědkyně L.V. (č. l. 174-177) a dospěl k závěru, že z těchto podkladů se doba spáchání trestného činu vymezuje nejpřesněji v období od 14:45 hod. do 14:50 hod. dne 29. 8. 2019.
32. Kombinací všech výše uvedených důkazů, které popis skutku pod bodem 2 tohoto rozsudku vymezují, dospěl soud k závěru, že vina obžalovaného spácháním i tohoto skutku byla prokázána, když na druhé straně obhajoba obžalovaného je výrazně nevěrohodná, když tento v každé ze svých výpovědí uváděl ohledně podstatných okolností případu něco jiného, zejména lze rozpor v tomto ohledu dovodit z jeho doznání, že na místech činu byl, což v jiné části výpovědi popírá, to, zda nezletilá děvčata na místě činu pod bodem 2 vůbec viděl, když většinou toto popírá, nicméně v jedné ze svých výpovědí toto doznal a dokonce uvádí zjevnou nepravdu i ohledně jeho vztahu k alkoholickým nápojům (viz jeho výpověď, že alkohol nepije), přestože celou jeho výpovědi prolíná závěr, že když vypije více pív, je nucen k močení a ze znaleckého posudku (konkrétně na č. l. 245verte) se podává konzumace ½ l až 1 l tvrdého alkoholu denně.
33. Podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku se zločinu znásilnění dopustí ten, kdo jiného násilím nebo pohrůzkou násilí nebo pohrůzkou jiné těžké újmy donutí k pohlavnímu styku nebo kdo k takovému činu zneužije jeho bezbrannosti. Pokud jde o prokázaný fakt, že poté, kdy se nezletilá E.B. ocitla na zemi, tuto obžalovaný zasedl a držel ji, aby nemohla utéct, pak je třeba takové jednání chápat jako projev násilí, neboť za násilí je obecně považováno použití fyzické síly za účelem překonání nebo zamezení vážně míněného odporu znásilňované osoby a dosažení pohlavního styku i proti její vůli, přičemž není rozhodné, zda dojde k vykonání soulože, protože postačí jakékoliv jednání považované za pohlavní styk. Obecně pod termín pohlavní styk lze podřadit kromě samotné soulože i jiné pohlavní styky srovnatelné svým provedením se souloží, např. orální pohlavní styk, anální pohlavní styk, zasouvání prstů nebo jiných předmětů do ženského pohlavního ústrojí, ale patří sem i např. osahávání genitálií ženy nebo muže, osahávání prsou ženy atd. Pokud se tedy obžalovaný poté, kdy zasedl nezletilou E.B. a tuto držel, aby nemohla utéct, zachoval tak, že na ní prováděl zezadu kopulační pohyby, tak přestože byl on i poškozená oblečení (když opak nebyl bezpečně prokázán), má soud takové jednání obžalovaného za jednání, které lze podřadit pod obecný termín pohlavní styk.
34. Podle § 185 odst. 3 písm. a) trestního zákoníku se uvedeného zločinu dopustí ten, kdo spáchá popsané jednání na dítěti mladším 15 let. Věk E.B. v době spáchání skutku (10 let) musel obžalovaný, dle názoru soudu, spolehlivě odhadnout. Takový závěr soud činí přes vědomí obsahu doplňku znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie (č. l. 414), z něhož se podává, že u obžalovaného byla shledána výrazně narušená schopnost diferencovat věk u ženských objektů, avšak jak dodala znalkyně, dosahuje narušení této schopnosti přibližně 50 % a rozhodně není vymizelá, přičemž se týká pouze ovládacích schopností obžalovaného. Řešení posuzované otázky by za jiných okolností možná zasloužilo bližšího zkoumání, nicméně je třeba si

uvědomit, že poškozená v době spáchání skutku se svým věkem neblížila uvedené hranici 15 let (kdy by závěry o vnímání věku mohly být skutečně sporné), ale k této uvedené hranici scházelo ještě 5 let, což musel vnímat i obžalovaný i přes výše uvedené omezení.

35. Pokud byl skutek obžalobou kvalifikován i podle § 185 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, pak s takovým závěrem se soud neztotožnil. Podle uvedeného ustanovení se takového trestného činu dopustí ten, kdo spáchá čin uvedený v odstavci 1 souloží nebo jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží. Z uvedeného zákonného znění je patrné, že zákonodárce klade důraz na to, aby intenzita zásahu do intimní sféry osoby poškozené byla při uvedené kvalifikaci přibližně na úrovni soulože, případně análního či orálního pohlavního styku, kteréžto intenzity jednání prokázané obžalovanému z pohledu soudu nedosahuje.
36. Podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku se přečinu výtržnictví dopustí ten, kdo se veřejně nebo na místě veřejnosti přístupném dopustí hrubé neslušnosti nebo výtržnosti zejména tím, že napadne jiného, hanobí hrob, historickou nebo kulturní památku nebo hrubým způsobem ruší přípravu, průběh nebo zakončení organizovaného sportovního utkání, shromáždění nebo obřadu lidí. Zákonným znakem „veřejně“ se rozumí ve smyslu ustanovení § 117 písm. b) trestního zákoníku jednání spáchané před nejméně třemi osobami současně přítomnými a zákonným znakem „na místě veřejnosti přístupném“ se rozumí každé místo, kam má přístup široký okruh lidí individuálně neurčených a kde se také zpravidla více lidí zdržuje, takže hrubá neslušnost nebo výtržnost by mohla být postřehnutá více lidmi. Oba zákonné znaky má soud v daném případě za naplněné, neboť jednání obžalovaného, popsaného pod bodem 1 a pod bodem 2 (obnažování se před nezletilými dívkami) se tento dopustil před třemi osobami odlišnými od pachatele a obě místa činu jsou nepochybně místy veřejnosti přístupnými. Hrubou neslušností je pak jednání, jímž jsou hrubě porušována pravidla občanského soužití a zásady občanské morálky, přičemž obnažování se, navíc pak před osobami nezletilými, nepochybně hrubou neslušností je. Konečně pokud jde o znak opětovnosti, pak tento byl naplněn tím, že obžalovaný konal výše popsaným způsobem, přestože byl již 27. 6. 2019 výše zmíněným rozsudkem soudu pro spáchání přečinu výtržnictví odsouzen.
37. Podle § 13 odst. 2 trestního zákoníku je k trestní odpovědnosti za trestný čin třeba úmyslného zavinění, nestanoví-li trestní zákon výslovně, že postačí zavinění z nedbalosti. Trestné činy znásilnění podle § 185 a výtržnictví podle § 358 trestního zákoníku jsou trestnými činy úmyslnými, přičemž podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku je trestný čin spáchán úmyslně, jestliže pachatel chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem, jednal-li pachatel v úmyslu přímém, jak je tomu ve všech posuzovaných případech.
38. Podle § 116 trestního zákoníku se pokračováním v trestném činu rozumí takové jednání, jehož jednotlivé dílčí útoky vedené jednotným záměrem naplňují byť i v souhrnu skutkovou podstatu stejného trestného činu, jsou splněny stejným nebo podobným způsobem provedení a blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku. Takové závěry lze plně aplikovat na trestnou činnost obžalovaného popsanou pod body 1 a 2, kvalifikovanou podle § 358 trestního zákoníku.
39. Objektem trestného činu znásilnění podle § 185 trestního zákoníku je právo člověka na svobodném rozhodování o svém pohlavním životě. Předmětem útoku je kterýkoliv člověk, přičemž nezávisí na věku osoby. Okolnost, že je takový trestný čin spáchán na dítěti mladším 15 let, pak odůvodňuje použití vyšší trestní sazby. Objektem trestného činu výtržnictví podle § 358 trestního zákoníku je ochrana klidného občanského soužití proti závažnějším útokům narušujícím veřejný klid a pořádek. Okolnost, že je trestný čin spáchán opětovně, pak odůvodňuje použití vyšší trestní sazby. Subjektem v uvedených případech je obžalovaný sám jakožto osoba splňující podmínku § 25 trestního zákoníku (dostatečný věk) v době spáchání trestné činnosti a rovněž tak podmínku přičetnosti vyjádřenou v § 26 a 27 trestního zákoníku, když rozpoznávací schopnosti obžalovaného byly plně zachovány a schopnosti ovládací byly sice sníženy podstatně, avšak nikoli v míře blížící se vymizení. Rovněž subjektivní stránka spáchaných trestných činů je popsána výše, včetně

nejvýznamnějšího znaku týkajícího se psychiky obžalovaného, jímž je zavinění. Objektivní stránka uvedených trestných činů zůstává nezpochybněna, neboť jednání obžalovaného vyjádřené výrokem tohoto rozsudku bylo plně ozřejmeno, následek, k němuž jednání směřovalo, je rovněž popsán a příčinný vztah mezi jednáním a následkem, k němuž toto směřovalo, byl rovněž prokázán. Motívem jednání obžalovaného je ve všech případech jeho zájem na vlastním sexuálním uspokojení bez ohledu na věk poškozených a též nezávisle na jejich vůli. Jednáním uvedeným ve výroku tohoto rozsudku tak obžalovaný F.B. naplnil po subjektivní i objektivní stránce veškeré zákonné znaky zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku (v bodě 2) a pokračujícího přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku (v bodech 1, 2).

40. Při úvaze o stanovení druhu trestu a jeho výměry u obžalovaného přihlédl soud k ustanovení § 39 odst. 1, 2, 3 trestního zákoníku.
41. Obžalovaný F.B. byl v minulosti jedenkrát soudně trestán, a to rozsudkem Okresního soudu ve Znojmě ze dne 27. 6. 2019 sp. zn. 21 T 56/2019 pro přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, nicméně tuto okolnost soud promítl již do kvalifikace podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a k této okolnosti tedy již dále jako k okolnosti přitěžující nepřihlížel. Přestupkově byl pak obžalovaný postižen Městským úřadem Znojmo pro přestupek podle § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 251/2016 Sb. a tomuto bylo uloženo napomenutí (č. l. 355 a 358). Podle § 42 písm. n) trestního zákoníku přičetl obžalovanému soud jako okolnost přitěžující fakt, že spáchal více trestných činů. Výše popsané okolnosti případu včetně vědomí, že trestnou činnost obžalovaný páchal v důsledku sexuální poruchy, kterou trpí, pak vedly soud k závěru, že v rámci trestní sazby od pěti do dvanácti let odnětí svobody, kterou je obžalovaný ohrožen ve smyslu ustanovení § 185 odst. 3 trestního zákoníku, bylo na místě tomuto uložit trest mírně pod polovinou zákonné trestní sazby, přičemž pro výkon trestu byl obžalovaný zařazen v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku do věznice se zvýšenou ostrahou. Obžalovaný není občanem České republiky a byl tedy ukládán současně trest vyhoštění, neboť s ohledem na charakter jednání obžalovanému prokázaneho, toto vyžaduje bezpečnost lidí a vzhledem k povaze a závažnosti spáchané trestné činnosti byl tento uložen na dobu neurčitou. Současně soud konstatuje, že podmínky, které znemožňují uložení takového druhu trestu ve smyslu ustanovení § 80 odst. 3 trestního zákoníku, shledány nebyly, když kromě výkonu práce na území České republiky nebyly u obžalovaného zjištěny žádné rodinné či jiné sociální vazby na území České republiky. S ohledem na vyjádření znalkyně v oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie bylo obžalovanému současně uloženo ochranné léčení sexuologické, a to ve formě ústavní ve smyslu odůvodnění znalkyně (č. l. 399), na čemž nic nemění úvahy znalkyně o omezeném zdravotním pojištění obžalovaného jako cizozemce či jiné její výhrady pod bodem 7 závěrů znaleckého posudku (č. l. 247verte), neboť v případě nabytí právní moci tohoto rozsudku by byly soudem činěny kroky ve smyslu zákona č. 104/2013 Sb. o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních.
42. Poškozená E.B. se prostřednictvím svého zmocněnce připojila s nárokem na náhradu nemajetkové újmy (č. l. 390-392) s tím, že přestože u této není diagnostikována posttraumatická stresová porucha v důsledku jednání obžalované, je s ohledem na její nízký věk a vysokou společenskou škodlivost jednání obžalované vůči ní odůvodněn požadavek na úhradu nemajetkové újmy ve výši 200 000 Kč ve smyslu v návrhu citované judikatury praktikované v obdobných věcech. Soud nemá nejmenší pochybnosti o tom, že jednání, jehož se obžalovaný vůči poškozené prokazatelně dopustil (bod 2), tuto s největší pravděpodobností v jejím následném životě negativně ovlivnilo v oblasti psychiky, avšak jinou věcí je toto negativní ovlivnění přesně pojmenovat a pokusit se vzniklou škodu kvantifikovat. Při vědomí, že poškozená prostřednictvím svého zmocněnce nedodala lékařské zprávy, které by alespoň nějakým základním způsobem diagnostikovaly újmu na její psychice, bylo by třeba v tomto trestním řízení, vedeném vazebně, doplňovat dokazování, což by si vyžádalo značné časové prodlevy. Takové kroky nezbytné pro rozhodnutí o podaném návrhu

nemohou nahradit ani lékařské zprávy (č. l. 288 a 290-293), z nichž se podává docházení poškozené s její matkou do ambulance klinické psycholožky v období od 16. 9. 2019 do 12. 2. 2020 a konstatování jisté stresové reakce poškozené po napadení obžalovaným, s postupem času je však patrný ústup úzkostných projevů. Ani vyjádření matky poškozené (č. l. 101), z něhož se podává míra dopadu jednání obžalovaného na poškozenou, na uvedených závěrech ničeho nemění, neboť dokazování v těchto ohledech by vyžadovalo mnohem širší paletu důkazů tak, aby rozhodnutí soudu bylo objektivní, když příkladmo z výpovědi nezletilé N.N. (č. l. 121 verte) se podává, že „byla E. z jednání pachatele vyděšená, ale trvalo to tak dva dny a pak byla v pohodě“. Z uvedených důvodů tedy nezbylo, nežli odkázat poškozenou s jejím nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho opisu, a to k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost ve výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být do osmi dnů od doručení opisu rozsudku také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Brno 18. září 2020

JUDr. Miloš Žďárský v. r.
předseda senátu